

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Halil Cibran

Lübnan asıllı Amerikalı ressam, şair ve filozof. 1883'te Lübnan'da doğdu. Genç yaşlarda İngilizce öğrendi. Okul yıllarında şiir, tiyatro ve resim gibi güzel sanatlarla ilgilendi. Arapçayı dönemin Lübnanlı 'alimlerinden el-Hikme Enstitüsü'nde öğrendi. Fen bilimlerinde, din, mitoloji gibi sosyal bilimlerde kendini yetiştirdi. Resim ve şiir alanında ilk eserlerini gençlik döneminde verdi. Cibran Mehcer edebiyatının önemli temsilcilerindedir. Eserleri ve düşünceleri dünya üzerinden geniş yankı uyandırdı. Yirmiden fazla dile çevrilen eserleri dünya edebiyatının klasikleri arasına girmiştir.

Cibran'ın Muarrib'te yayınlanan kitapları:

- **Kırık Kanatlar**, (Çift Dilli), trc. Kadriye Uğurlu
- **Ermiş**, (3 Dilli), Arapçası Antonyus Beşir, Türkçesi Kamilenur Kaş
- **Fırtınalar**, (Çift Dilli), trc. Şehide Cengiz Arslan

HALİL CİBRAN

الأجنحة المتكسرة / KIRIK KANATLAR

ARAPÇA - TÜRKÇE ÖYKÜLER
TÜRKÇESİ: KADRIYE UĞURLU

KIRIK KANATLAR

Halil Cibran tarafından yazıldı.

Tercümesi Kadriye Uğurlu öncülüğünde Ahmet Harman, Burak Duran, Emrullah Kurt, Halil İbrahim Salman, Kamile Kaş, Merve Şahin, Sümeyye Oyan, Zeynelabidin Soysal tarafından yapıldı.

Editörlüğünü Abdüssamed Yeşildağ yaptı.

İkinci baskının son okumasını Şafak Yalçın yaptı.

Yayın yönetmenliğini Muhammed Yasin Can üstlendi.

İç sayfa ve kapak tasarımını Ahmet Yanar uyguladı.

41587 sertifika numaralı Muarrib Yayınları tarafından yayınlanan 2. eserdir.
Eserin uluslararası standart kitap numarası -ISBN- 978-605-68663-1-9

İç baskı Yılmaz Basimevi (Mat. Ser. Nu: 27185), kapak baskısı Salkım Ofset'te gerçekleştirildi.

Arapça karakter tipi, 18 punto Sakkal Majalla,

Türkçe karakter tipi, 12 punto Bookman Old Style.

Kapak fotoğrafı, telifli olarak shutterstock.com'dan indirilmiştir.

Eserin tasarımında Adobe Photoshop ve Adobe InDesign programları kullanılmıştır.

4. Baskı, Mart 2022, İstanbul.

©Eserin tercümeden doğan hakları Muarrib Yayınları'na aittir.

Aziz Mahmud Hüdayi Mahallesi
Tepsi Fırını Sokak No:9/3
Üsküdar/İstanbul

muarrib.com
muarribdukkana.com
iletisim@muarrib.com

@muarrib

-facebook, twitter, instagram, youtube-

0 (850) 304 17 58

0 (530) 225 21 81 -whatsapp-

4. Baskıya Dair

Üç sene gibi bir sürede dört baskıya ulaştığımız için Muarrib okurlarına müteşekkiriz.

Kırık Kanatları'nın Arapça seslendirmesine youtube kanalımızdan ya da aşağıdaki kodu okutarak ulaşabilirsiniz.

Bu baskıda fontlar güncellenmiş ve kısmi hareke eklemesi yapılmıştır.

Giriş

Aşk, büyüü ışığıyla gözümü açıp ruhuma ateşli parmaklarıyla ilk dokunduğunda on sekiz yaşındaydım. Ve Selma Kerame de tüm güzelliğiyle ruhumu uyandıran ilk kadındı. O da günlerin rüya, gecelerin de düğün gibi geçtiği o yüce duyguların bahçesine önümden yürüyüp gitti.

Selma Kerame... Güzelliğiyle, bana güzelliğe boyun eğmeyi öğreten, sevecenliğiyle aşkın sırlarını gösteren ve kulaklarımamanevi hayatın şiirinin ilk dizelerini okuyan kadın.

Hangi genç, gençliğinin gafletini lütuflarıyla muazzam bir uyanışa dönüştüren, tatlılığıyla yaralayan, güzelliğiyle öldürücü olan ilk çocukluk aşkını hatırlamaz ki! Hangimiz o garip vakte özlem çekerek erimemiştir? Fark ettiği zaman ansızın bütünüyle değişip dönüştüğünü, derinliklerinde tatlı heyecanların dolaştığını, yayılarak genişlediğini; ondaki tüm gizliliğin acılığıyla birlikte kuşattığı tüm gözyaşlarının, özlem ve uykusuzluğa rağmen gönle hoş geldiğini gördüğü o vakte?

توطئة

كنت في الثامنة عشرة عندما فتح الحبّ عينيّ بأشعة السحريّة، ولمس نفسي لأول مرة بأصابعه الناريّة. وكانت سلمى كرامه المرأة الأولى التي أيقظت روحي بمحاسنها، ومشت أمامي إلى جنّة العواطف العلوّية، حيث تمرّ الأيام كالأحلام وتنقضي الليالي كالأعراس.

سلمى كرامه هي التي علّمتني عبادة الجمال بجمالها، وأرتني خفايا الحبّ بانعطافها، وهي التي أنشدت على مسمعي أول بيتٍ من قصيدة الحياة المعنويّة.

أيّ فتى لا يذكرُ الصبيّة الأولى التي أبدلت غفلة شبيبته بيقظة هائلة بلطفها، جارحةً بَعْدوتها، فتاكّةً بحلاوتها؟ من ممّا لا يذوب حينًا إلى تلك الساعة الغريبة التي إذا انتبه فيها فجأة رأى كليته قد انقلبت وتحوّلت، وأعماقه قد اتّسعت وانبسطت وتبطنّت بانفعالاتٍ لذيذةٍ ما فيها من مُرارة الكتمان، مُستحبةٍ بكلّ ما يكتنفها من الدموع والشوق والسُّهاد؟

Her gencin ömrünün baharında ansızın ortaya çıkan, yalnızlığına şiirsel bir mana katan, gündüzlerinin yalnızlığını ünsiyete, gecelerinin sessizliğini ezgilere çeviren bir Selması vardır.

Aşkın, Selma'nın dudaklarıyla kulağıma fısıldadığını duyduğum vakit; doğanın ve ciltler dolusu kitapların esinleri arasında şaşkın bir haldeydim. Ve Selmâ'yı nurdan bir sütun gibi önümde dikilmiş gördüğüm an, hayatım Adem'in cennette kalışı gibi bomboş, ıssız ve soğuktu. Selma Kerame, sırlar ve mucizelerle dolu bu kalbin Havvası.. Oydu bu varlığın künhünü kalbime anlatan ve onu bu silüetlerin önünde bir ayna gibi durduran. Oysa Selma, tatlılığı ve benim eğilimimle beni aşk ve saflık cennetine soktu. İlk insanın başına gelen benim de başıma gelmişti: onun cennetten kovulmasına sebep olan ateşten kılıç; parlak keskinliğiyle beni korkutan, emre muhalefet etmeden, hayır ve şer meyvesinin tadına bile erişmeden beni zorla aşk cennetinden uzaklaştıran kılıç gibiydi.

Bugün, ayaklarıyla o günlerin izlerini yok eden karanlık yıllar geçmiş; başımın etrafında görünmeyen kanatların çırpınışı gibi göğsümün derinliklerindeki elemin hıçkırıklarını harekete geçiren, göz kapaklarımdan üzüntü ve gam gözyaşlarını damıtıp acı veren hatıralardan başka güzel hiçbir anı bırakmamıştı.

لكلّ فتى سلمى تُظهِر على حين غفلة في ربيع حياته
وتجعل لانفراده معنّى شعريّاً وتُبدّل وحشة أيّامه بالأنس وسكينة
لياليه بالأنغام.

كنت حائرًا بين تأثيرات الطبيعة وموجيات الكتب والأسفار
عندما سمعت الحبّ يهمس بشفتي سلمى في آذان نفسي،
وكانت حياتي خاليةً مُقفرةً باردةً شبيهةً بسبات آدم في الفردوس
عندما رأيتُ سلمى منتصبّة أمامي كعمود النور. فسلمى كرامه
هي حواء هذا القلب المملوء بالأسرار والعجائب، وهي التي
أفهمته كُنه هذا الوجود وأوقفته كالمرآة أمام هذه الأشباح.
أمّا سلمى كرامه فأدخلتني إلى جنّة الحبّ والظهر بحلاوتها
واستعدادي، ولكن ما أصاب الإنسان الأوّل قد أصابني،
والسيف الناريّ الذي طرده من الفردوس هو كالسيف الذي
أخافني بلَمعان حدّه وأبعدني كرهًا عن جنّة المحبّة قبل أن
أخالف وصيّةً وقبل أن أذوق طعم ثمار الخير والشرّ.

واليوم وقد مرّت الأعوام المُظلمة طامسةً بأقدامها رسوم
تلك الأيام، لم يبق لي من ذلك الحلم الجميل سوى
تذكّراتٍ موجعةٍ تُرفرف كالأجنحة غير المنظورة حول رأسي
مُثيرةً تنهّجات الأسي في أعماق صدري مستقطرةً دموع اليأس
والأسف من أجفاني...

Selma... Güzel, tatlı Selma; mavi şafağın ötesine gitti ve ondan geriye bu alemde kalbime acı veren kederlerden ve selvi ağaçlarının gölgesinde dikilmiş mermer bir kabirden başka hiçbir şey kalmadı. O kabir ve bu kalp Selma Kerame'nin varlığını anlatan şeylerden geriye kalanlardır. Kabirlere nakşedilen huzur bile tanrıların, tabutun karanlığında sakladığı bu sırrı saklıyor ve cesedi yavaş yavaş emen dallar, hışırtılarıyla mezardakileri ifşa etmiyorlardı. Bu kalbin keder ve acıları ise konuşuyor; aşk, güzellik ve ölümün temsil ettiği bu trajedinin hayaletlerini gün ışığına çıkararak siyah mürekkep damlaları ile dökülüyordu.

Ey Beyrut'ta yaşayan gençlik dostlarım! Eğer çam ormanının yakınında bulunan bu kabirden geçerseniz, oraya usulca girin ve yavaşça yürüyün ki ayaklarınız toprak örtüsünün altında yatanları rahatsız etmesin. Selma'nın kabrinin yanında saygıyla durun ve cesedini kucaklayan toprağa benden selam götürün. Sonra iç çekerek beni anın ve şunu söyleyin: hayatın zorluklarının, denizlerin ötesine sürgün ettiği gencin umutları işte burada defnedildi. Burada gizlendi arzuları, sevinçleri içine burada kapandı. Burada gözyaşları sel olup aktı ve tebessümleri burada kayboldu. Hüznü, bu dilsiz mezarlar arasında selvi ve söğüt ağaçlarıyla birlikte büyüyor. Ruhu, hatıralarla sakinleşen her gece bu kabrin başında kanatlarını çırpıyor.

وسلمى، سلمى الجميلة العذبة قد ذهبت إلى ما وراء الشفق الأزرق ولم يبقَ من آثارها في هذا العالم سوى غَصَّاتِ أليمة في قلبي وقبرِ رُخاميّ مُنتصب في ظلال أشجار السرو. فذلك القبر وهذا القلب هما كلّ ما بقي ليحدثَ الوجود عن سلمى كرامه، غير أنّ السكينة التي تُخفر القبورَ لا تَفشي ذلك السر المصون الذي أخفته الآلهة في ظلمات التابوت، والأغصان التي امتصّت عناصر الجسد لا تبيح بحفيّفها مكّنونات الحفرة: أمّا غَصَّات هذا القلب وأوجاعه فهي التي تتكلّم وهي التي تنسكب الآن مع قطرات الجبر السوداء مُعلنةً للنور أشباح تلك المأساة التي مثلها الحبُّ والجمال والموت.

فيا أصدقاءً شبيبتى المنتشرين في بيروت، إذا مرّتم بتلك المقبرة القريبة من غابة الصنوبر، ادخلوها صامتين وسيروا ببطءٍ كيلا تزعج أقدامكم رُفات الراقدين تحت أطباق الثرى، وقفوا متهيّبين بجانب قبر سلمى وحيّوا عني التراب الذي ضمّ جثمانها ثمّ اذكروني بتنهّدة قائلين في نفوسكم: ههنا دُفنت آمال ذلك الفتى الذي نَفته صُروف الدهر إلى ما وراء البحار، وههنا توارت أمانيّهِ وانزوت أفرأحهُ وغارت دموعه واضمحلت ابتسامته، وبين هذه المدافن الحرساء تنمو كأبته مع أشجار السرو والصفصاف. وفوق هذا القبر تُرفرف روحه كلّ ليلة مستأنسةً بالذكرى.

Dallarıyla daha düne kadar yaşamın iki dudağı arasında kederli bir nağme iken bugün yerin göğsünde sessiz bir sır olan o küçük kıza ağıt yakan yalnızlığın hayaletleriyle, keder ve hüznü ağıtını tekrarlayıp duruyor.

Kalplerinizin sevdiği kadınlar adına sizlerden söz istiyorum ey genç dostlarım! Kalbimin sevdiği kadının kabrine çiçek buketleri koyun. Belki de unutulmuş bir kabrin üzerine koyduğunuz nice çiçekler, solmuş gül yaprakları arasında, sabahın göz kapaklarının döktüğü çiy taneleri gibi olacaktır.

مردّدة مع أشباح الوحشة نُدبات الحزن والأسى، نائحة مع
 الغُصون على صبيّة كانت بالأمس نعمةً شجيّةً بين شفّتي
 الحياة فأصبحت اليوم سرّاً صامتاً في صدر الأرض.

أستحلفكم يا رفاق الصبا بالنساء اللواتي أحبّتهنّ قلوبكم
 أن تضعوا أكاليل الأزهار على قبر المرأة التي أحبّها قلبي -
 فرُبّ زهرة تلقونها على ضريح منسيّ تكون كقطرة الندى التي
 تسكّبها أجفان الصباح بين أوراق الورد الذابلة.